

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETESI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER ELEK. Főmunkatárs: ENGL GUIDÓ ISTVÁN.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk.</p>
--	---	--

Március 15.

Valamint az emberiség, úgy a nemzetek történetében vannak egyes kiváló, megkülönböztetett napok, melyek kibontakoznak a hétköznapi élet keretéből, s mint ünnepnapok fényt, dicsőséget hintenek maguk körül széllyel. Egy-egy napnak fénye átsugárzik a késő századokon s a „derék” jár a fény e forrásaihoz, s gyűjt régi fénynek új szövétneket.

A csillag fénye, mely az emberiség megváltójának bölcsőjénél kigyuladt, — áttört még a nagy pénteki gyászos éjszakán is, beragyogta még a vértanúk ezreinek komor sírját is, és bizton jár nála a keresztényesség immár két ezer év óta.

A magyaroknak is van egy napja. Egyetlen, legtündöklőbb a napok sorában.

Vakító fénye bevilágította a zsarnokság sötét birodalmát.

Fényénél meglátszott a zsarnokság vérhasogató vaspálcája.

Meglátszottak a sebhelyek, a melyeket a bilincsek kemény kötése tört.

E fény megvilágította az ármány tekervényes utait.

E fény felnyitotta a vakoknak szemét. Feltűnt világánál a szabadság

paradicsomi hazája, — az egyenlőség evangéliumi igéje s a testvériség szeretetben erőssé, bátorrá, hatalmassá tevő szent köteléke.

Szent lelkesedést keltett e nap. Hős férfiuva tette a még gyermek ifjút. Megacélozta a férfi izmait. Az öreg nem érezte gyengeséget, a fényt nézte, s szent hevülettel áldozta fel a még hátralevő napjait a haza oltárán. Még mint a nő elethivatását is megváltotta volna . . . A gyermekéért aggódó anyai gond eltűnt . . . Anya gyermekét a halál piacára küldte . . . s ha

„Kivánta a haza tőle,
Az egyiket megsíratta,
A másikat odaadta.”

Nézzétek csak azt a hadsereget!..

„Csudálatos ifju sereg,
Mely nem tudni hennét támadt . . .
Napok születtek, mégis, mintha,
Szülte volna három század! . . .

A napfénye reá veti sugarait . . .
Nezzetek, hogy csillag fegyverek élén . . .
hogyan tündöklnek arcaikon!

A fele már ki van dőlve.
Ott rohannak! . . . pusztító tűz —
Most emlyeli a füstfelleg
Meg haltak tan? nem ott mennek
Ott hallatszik, hogy: Előre!

Bevilágította a fény a siralom háza-
zat melyben tizenhárom aradi és többi

dicső vértanúink ültek, s a fényre tekintve bátran adták át halhatatlan lelkeket Istenök kezébe.

Bevilágította több százezer hazafi sötét börtönét, s panaszszó nélkül törték, szenvedtek a hazáért.

Bevilágította a bujdosók utját, kik „távol sirtak a nemzeten”, s az itthon maradt kesergők hajlékát s fényével a kitartás erős faja felnőtt s a reménység bimbói kipattantak.

E nap Március 15-ike, s fény mit szét hintett a szabadság vakító fénye.

Tündökl-e még e nap nekünk is! ? . . . Látjuk-e azt a fényt mi is! ?!

„A derék . . .

Gyűjt régi fénynek új szövétneket!
Ha szükség lesz rá, — hej rossz csillagok járnak — s ha kell, e fényre nézve, tudnál-e megegyezni úgy tenni én magyar nemzetem?! . . .

Matolcsy István.

Március 15-iki ünnepség

Az ezidei március 15-iki ünnep fenyese-
nek és igen látogatottnak ígérkezik.

A múlt évben megválasztott rendező bizottság előkészítő munkálatait már befejezte s jelenleg a közvacsorán való résztevéshez az aláírási ívet körözteti.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Egy cipő viszontagságai.

— A „Csurgó és Vidéke” számára írta —

Klaa.

Nagyon is viharos városi közgyűlés után elhatározták Kerekes érdemes polgarai, hogy küldöttséget menesztenek a Kegyelmes Urhoz a vasárnapi városba való behozatala érdekében. Mert ebben a nyakig érő sárba, vízbe, fagyba csak nem botorkálnak ki olyan messze, a város végére, no meg tönkre megy a kereskedelem is. Már ki is utalványozták a költségeket, mit midőn Márton József uram érdemes asztalos mester meghallott, hát rögtön beállott a hiányzó nyolcadiknak. Hogyne! mikor az utiköltség meg lesz térítve, ő ingyen utazhatik Pestre, mit már öt év óta nem látott. Meg az a vágy is dagasztotta a keblét, hogy a Kegyelmes urat szemtől szembe láthatja, tán beszél is vele, és a Nagyságos Képviselő ur asztalánál ehetik, ez már sok.

Haza is ment izibe, az asszonya előkészítette az új téli kabátot, meg azokat a híres szép cipőket, miket Kordován komája készített.

Másnap délután már a Pestre induló gyors vonaton utazt a 8 tagú küldöttség, a város birodalmát az élen. Beüzodtak egy tagas szakaszba, s mit csinál ilyenkor a magyar? adomákat beszél és kartyazik. Mind ez igen vigan jarta Kerekes polgaraimal; elfeledtek a közleg ügyeit, nem figyelték utársaikra, de még azt sem tudták, a vonat áll-e vagy megy. — Pedig Boroskő állomáshoz értek am hol egy utas ugrott be abba a kocsiba, melyben ők oly vigan voltak, látva a larmázó companiát, a szomszéd tüskébe menekült.

Bálint Andor földbirtokos, az utas, ki tegnap este a reggeli tartotta bucsu-estélyet. Meg fejeben a bor goze, így dupla gözzel utazik s nem csuda, ha buzza a feje felele. El is igazítja tekhelyét és lenyugszik.

De mi a kö! Bantja a manchettája, majd aballában a cipő. Egy kettőre megszabadul tőle, s mivel a manchettát a bórondbe teszi, gepiesen azt sem tudja mit tesz, a kezében lévő cipőt is utána dobja, a kulcsot zsebre végig s minden ringatás nélkül elalszik.

Álmában már valahol az adriai tenger hullámain lebegett, mikor Márton uramon is erőt vett az álom. Hisz este van, meg mi türes tagadás, az előző éjjel sem aludt a nagy izgatottságtól, most tehát elillant a társaságtól, ő is a szomszédfülkét szemelte

ki nyughelyét. Kényelembe helyezi magát s látva szomszédja cipőtlen lábát, ő is megszabadítja lábát a labtyúktól s ő is nemsokára az igazak álmát alussza.

Becske 5 perc, kiálltja hirtelen a kauluz. Balázs Andor felugrik. Itt kell neki kiszállni, ha a rokonoktól és jó ismerősöktől bucsut akar venni. Most csak gyorsan. Sietve kap magára mindent. De hisz az egyik lábán még nincs cipő! Hova is tette? lenyul a pad alá, ott van. Mintha egy kicsit kényelmesebb lenne, mint előbb, de nem sokat gondoikozva veszi téli holmiját, s már kint is van, egy kocsiba dobja magát és a „Bárány” vendéglőbe hajt, hol folytatja egy medvéhez is méltó álmát.

Talán Márton uram is követi dicső példáját az alvásban, ha a küldöttség egyik tagja beleunva a kibicelesbe fel nem felezi alvó helyét és föl nem rázná édes álmából, hogy at kell szállnia. Felugrik Márton József, bár szörnyen sajnálja, hogy epen most zavarjak, mikor a Kegyelmes ur epen hozzá intozte szavait, de ha meg kell lenni s mint illik először is jobb lábára huzza fel a cipőt, felhuzná ő a balra is, de nem találja sehol. Beszólítja sógorát Seress Mihályt, nem látta-e a cipőjét? Keresik ketten, hárman, nincs sehol. Miközben megerkeztek az átszállás helyére, 1 perc Budapest felé at-

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

A lelkes hangú felhívás így szól:

Polgártársak!

A múlt évben nyert megbízatásunkhoz képest van szerencsénk tudtul adni, hogy a hazafias kegyelet, a megemlékezés, és a szabadság ünnepének 1903. évi március hó 15-én a „Korona“ szálló nagytermében párt politikai tekintet nélkül leendő megtartására a szükséges előkészítő intézkedéseket megtettük.

Ez az ünnepély városunk közönségéhez méltóan csak az esetben lesz megtartandó, ha az erők zétforgácsolásának kizárásával egy helyen s lehetőleg kivétel nélkül megjelenünk.

Városunk művelt közönségét arra kérjük hogy erre az ünnepélyre megjelenni s ekként annak sikerét s közvite a nagy nemzeti érzület érvényesülését előmozdítani sziveskedjék.

Hazafini tisztelettel

Csurgón 1903. március 2-án

Jünker Gusztáv, Dr. Héjjas Imre, Pataki Antal, Matolcsy István, Takács János, Dr. Horváth József, Dr. Ehn Kálmán, Fekete János, Vágó Gyula, Bauss Sándor, Traubermann **Adám.**

Ha bárki is az ívet tévedésből nem látta volna, a rendezőség ez uton is felkéri az igen tisztelt közönséget hogy a társasvacsorán való megjelenését Hajas József úrnál bejelenteni sziveskedjék.

Ugy tudjuk hogy ez alkalommal másutt összejövetel nem lesz, s úgy végre megértük azt, hogy e napon együtt leszünk, együtt érzünk, együtt ünneplünk.

A polgári casino dalárdája mint már múlt számunkban jeleztük a közcacsorán hazafias dalokat fog énekelni.

Szemle.

Előre bocsátom, hogy már jó idő óta nem vagyok csurgói lakos, de azért nagyon érdeklődöm Csurgó minden ügye iránt és figyelemmel kísérek minden mozgalmat, mely bármiféle irányban, bármiféle célból megindul s örömmel telik el mindig szívem, ha

szállni... A küldöttség tagjai mind leszállnak, hiába nógatják Marton uramat. „De az árgyelúsát, csak nem szállok le cipő nélkül!“ Mig egyesült erővel le nem teszik. Sántikálva egy lábón, mint azt régen gyermekkorában tette, oda bandukol a váró terembe. Valakinek a czók-mókjából aztán előkerült magyarosan mondva egy komótcipő, így aztán csak felszállt valahogy a Budapest felé robogó vonatra. Bezzeg nem tudott most már ő keime aludni, szidta átkozta a magyar államvasutat, úgy is az nyelte el a az ő cipőjét, nincs másként. Társai még évődtek is vele, végre belenyugodott abba, hogy mire Pestre ér, már vehet cipőt. Hát biz első dolga volt Márton Józsefnek a vasutról egyenesen egy cipész boltba hajtani (Dehogy ment volna ő fiakkerral, ha neki a cipője meg van!)

Mig ő ott alkudott, ha tudta volna, hogy az ő megsiratott cipőjét most teszi Bicskében a „Bárány“ szálló szolgája a 13-as szoba ajtaja elé, hol Bálint Andor volt megszállva. Csak mikor föl akarja huzni, veszi észre a különbséget Bálint Andor a két cipő között; mint mikor egy telivér arabs ménhez egy munkában megvénhedett gebet fognak, úgy nézett ki e két cipő egymás mellett. Uramfia! hogyan huzza ő ezt így fel? valószínű elcserélte a szolga tisztitáskor. Heves csengetésre ott terem a szolga, kire nagy mérgesen rárvall, hogy teremtse elő neki rögtön a cipőjét. A szolga nagy

látom, hogy e kis városka megint egy-egy lépéssel előre haladt.

Hát végre meglesz a lengyár, s mint egy ismerősöm mondta, már meg is kezdik most a tavasszal annak építését. Mint innen is onnan is hallottam ez meg ez a hasznalész belőle a városnak, de minthogy mezőgazdasággal, ipartügyekkel sohasem foglalkoztam életemben, nem bocsátkozhatom ezen ügy fejtegetésébe, hagyom azt szakemberekre kik értenek hozzá.

Nem régen olvastam a fővárosi lapokban, hogy Kaposvárott polgári fiúiskolát fognak felállítani, mely valószínűleg a jövő iskola év (1903-4) elején meg is nyílik. Lam nekik nem kellett sok idő, hogy a dolgot nyelbe üssek. — Csurgón tudtommal már 12 vagy 14 évvel ezelőtt volt szó egy polgári leányiskola felállításáról, melyből azonban nem lett semmi, a dolog elaludt. Tavaly ismét jelentek meg egymásután erre vonatkozó cikkek a „Csurgó és Videke“-ben s a mint én láttam nem is ütközött volna leközvetlen akadályokba az iskola létesítése. Pedig ugyancsak nagy szükség volna rá, hisz Csurgón magában elég számmal vannak leánykák kik az iskolát látogatnák, hát aztán még a vidék! Vagy talán Csurgón még mindig az ellenkezés szelleme uralkodik, mely minden kulturális és ideális mozgalomnak szárnyát szegi? Még mindig nem látja be a társadalom, annak vezető emberei, hogy ily célokra egyesülni, egymást támogatni kell? Kár, hogy az illetékes körök és emberek oly nagy közönyösséggel viseltetnek ily fontos ügy iránt!

Ugy fél füllel hallottam — nem tudom igaz-e, — hogy a szegény Csokonai Vitéz Mihálynak felállítandó szobor kezd nagyobb érdeklődés tárgya lenni. Ha így van, akkor igazán gratulálók Csurgó közönségének, mely ezzel megmutatja, hogy habár a határszélen lakik is, a nemzet nagyjai iránt táplált tisztelet és hála tekintetében az ország elsői közé sorakozik! Igen szép dolog, hogy mindenféle képen rajta vannak, hogy a szobor minél előbb meglegyen, csak aztán a hirtelen lelkesedés lángját annál nagyobb sötétség ne kövesse! Ugy értesültem, hogy a Csokonai-szoboralap javára nagyszabású hangverseny készül, melyen fővárosi művészek és írók is fognak közreműködni. Ily körülmények közt már előre merem mondani, hogy a hangverseny látogatott lesz, mert nem tudom elképzelni, hogy az intelligencia csak egy tagja is — tekintve a nemes célt és művelészetet, melyből ott része lesz — távol maradna, s a vidékről, ne bírná rá a műveltségi osztályt, hogy a hangversenyre eljőjön. És így kell is tenni, nem szabad megelégedni a helybeni közönséggel,

hanem bele kell vonni a vidéket, lelkesíteni kell, hogy ők is tegyenek meg a maguk részéről minden lehetődt, hogy Somogy megyének e Kaposvár után első városában a szobor ne csak a csurgóiak, hanem az egész megyének Csokonai iránt való tiszteltéről és nagyra becsüléséről tanuskodjék!

Nem régen olvastam a „Csurgó és Videke“ hírei között, hogy a polgári casino szabad lyceumi előadásokat fog tartani, a mi arra mutat, hogy az illető casino hivatását komolyan fogja fel és nemes célokra tűz maga elé. Mert bizony nemes dolog arra törekedni hogy a tagok minél több szellemi élvezetben részesüljenek, tanuljanak és a mindennapi gondolkodás medréből kizökkenjenek. Dicsérendő a casino vezetőségének az az intentioja is, hogy az előadásokat nem kizárólag tagjainak rendezzi, hanem az egész közönség számára, mert szerintem az a körülmény, hogy „vendégeket is szívesen lát“ tulajdonképpen azt jelenti. Csakhogy — és már megint ez a „Csakhogy“! — az első előadás március elsejére volt kitűzve, de én nem akadtam a „Csurgó és Videke“ hasábjain annak nyomára, hogy az megtartatott volna.

Pedig azt hiszem, hogy e lap arról hirt adott, azt el nem hallgatta volna. Vagy talán itt is úgy állna a dolog, hogy „Nyugszik minden csendesen — Csak a „hire“ jár kel“...? Pardon, ha tévedtem volna! *)

A polgári casino nemes buzgóságát mutatja ezenkívül a dalárda is, melyet kebleben létesített s mely életrevalóságot, rövid feunállása alatt való többszöri nyilvános szereplésével, már is bebizonyította. Mily szép dolog kultiválni a zenét, az éneket, mely a nemes szórakozások között egyike a legelsőknél! Tudja, érzi azt mindenki, kinek szívében a nemesebb érzések utolsó hurja is, el nem szakadt még, s tudom, hogy igazam van, midőn azt mondom, hogy többet ér az mint bármily csendes, tarokk, alsós és alkohol. — Csak az a kár, hogy a dalárdának — mint a mely egy zárt testületben van — csak azok lehetnek tagjai, kik egyszersmind a casinónak is tagjai. *)*)

A képezde hangversenyéről is olvastam s a referádból itélve nagyon sikertelt mulatság volt. Referens „Kátsa“ ur azonban

*) Annyiban nem tévedt, hogy a márc. 1-re hirdett előadás elmaradtól tényleg elmaradt, de az egész dolog nem aludt el és az előadások a maival meg is kezdődnek mint az lapunk híreiből kiteszik. Szerk.

*) *) Cikkirő ur, nincs helyesen informálva, mert a casino örömmel fogad be a dalárda tagjai közé mindenkit a kinek kedve és képessége van, tekintet nélkül arra, hogy a casino tagja-e az illető vagy sem Szerk.

bután ott állt, mint a ki nem érti az egészet, de azért megigerte, hogy rögtön elintézi az ügyet, itt a 14-es belső öreg urával lett elcserélve. E közben 3-4 helyről is heves csengetés, kiabálás: János, János. János fut, ott hagyva Bálint Andort cipőstől min-denestől, csak avval biztatja, hogy nyomban jöj. Bálint tanácstalan áll ott, mit tegyen? Anynyit tud, hogy ezekbe a cipőkbe nem mehet egy tapodtat sem, másik pedig nincs vele, és ezek miatt legyen ő most feltartóztatva. Majd méregbe jön, lecsapja, de evvel nem lesz segítve baján. Rövidebb végét fogom a dolognak gondolni s beront dühösen a 14-es szobába, már egész biztosra vette, hogy cipője csak ott lehet.

A pamlagon egy öreg nr ült nagyban elfoglalva az újságolvasással. Bálint Imre minden bevezetés nélkül elébe áll. „Hát nem vette észre az ur, hogy más cipőjét huzta fel, itt van az Öné, de az enyimet kérem vissza“

Csatai Menyhért, mert ő volt a szoba lakója, nagy szemekkel bámult erre a bemutatlan, nem épen szalonképes öltözött uri emberre, hogy mit is akar. „A cipőmet akarom, dörmögte most már vissza Bálint Andor, az egyiket, mit a szolga kicserélt.“

„Kérje tőle, csattant fel az eddig csendes, nyugodt ember, de azt kikerem magamnak, hogy nálam ilyen esetetapát csináljon valaki, s már emelkedett is, hogy csengessen a pincérnek. Ebben a percben

ruhasusogás hallatszott s egy karsu szép leányalak jelent meg a szomszéd szoba ajtaján, mélyeséges kék szemét bámulva emelte az ajjára, hol meg a betolakodott idegenre, mit sem értve abból a jó hangos párbeszédből, mit a szomszéd szobából végighallgatott. Bálint Andor gaviállér ember volt a szó szoros értelmében, a leány kérdő ijedt tekintete észébe juttatta kétes, nevetséges helyzetét s nem a legkifogástalanabb öltözéket a leány előtt, ki elragadó megjelenésével még oly ismerős is volt előtte. Tán először életében történt, hogy egy nő előtt köve maradt a nyelve, zavartan meghajtva magát — törődött is ő most a cipővel — elsompolygott.

Azt sem tudta, hogyan jutott szobájába, csak ott bent találta magát annak kellős közepébe üstökébe kapaszkodva, hogy mit is tett most ő. No de rögtön jóvá teszzük! hol az a nyakkendő kélző stb. most már cipő nem is kellett.

Kinyitja bőröndjét s mi gurul ki először is belőle, az ő kicseréltnek velt cipője. „Hogyan a maúban került ez ide“ micsoda boszorkányság ez ő vele? Csak lassan-lassan kezd világosodni Bálint Andor fejében, észébe jutott esti utazása a szoros cipőnek levetése és felhuzása alkalmával meg nagyon is kényelmes volta. „Miska legyek, ha nem egy más utas cipőjét hoztam el: ha-ha-ha, és még én keresem! no ez sikerült.“

megengedi, hogy egy kifejezésre vonatkozólag megteszem észrevételemet, arra t. i. hogy a képezde „a Haladás jegyében működik.“ Aki nem ismeri a régebbi csurgói viszonyokat azt hiszi, hogy a képezde azelőtt nem tett semmit, ami — az igazság kedvéért meg kell mondani — nem úgy van. Tisztelt „Kátsa“ Ur nem emlékszik Bitori Lajosra ki a csurgói zenélet egyik főactora volt, ki tanítványaiival nem egy alkalommal brillírozott! Utána igaz nem volt semmi, mert nem volt zenetanár a képezdeben. Végre jött boldog emlékü Zoltai János, ki minden tekintetben méltó utóda volt Báorinak — kit azonban sajnos szép tehetségével és buzgalomával oly korán elragadt a halál. — Haladott tehát a képezde azelőtt is, s hogy hangverseny nem volt, az nem von le semmit a volt képezdei zenetanárok érdeméből. Mindenesetre örvedetes dolog, hogy munkálkodásukat most ily formában is mutatják be a növendékek

Szemes.

H i r e k

— **Szentgyörgyi Jablancy Sándor** altábornagy, a m. kir. csendőrség felügyelője, f. hó 7-én és 8-án városunkban időzött s a helybeli csendőrség felett szemlélt tartott, ahol mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Halalozás** Sulyos csapás érte a Mayerhofer családot. Schvarcz Adolf, József főherceg bérifője, özv. Mayerhofer Józsefné testvére, dr. Mayerhofer Lajosné édes atyja, f. hó 12-én élte 63. évében Budapesten szívszélhűtésben elhunyt. Fogadja a mélyen sujtott család őszinte részvétünkét.

— **Hangverseny.** A polgári kaszinó a Csokonai szobor alapja javára március 28-án nagyszabású hangversenyt rendez, melyen Tóth Lajos, nemzeti zenedei tanár, zongoraművész, és egy fővárosi író is közreműködik. A hangverseny nagyon szépek ígértek és a 12 pontból álló műsorban zenekar, enek, felolvasás, szavalatok és solo zeneszámok szerepelnek. Az előkészületek már javában folynak, s úgy hisszük, hogy a hangverseny jövődelme a Csokonai-szobor alapját szép összeggel fogja szaporítani. A teljes műsort jövő számunkban közöljük.

— **Toth Lajos** nemzeti zenedei tanár sonátáját (apunkban már említést tet-

tünk ró a) teljesen befejezte. Gyönyörű mű, mely méltó társként sorakozik a kütünő művész és zeneszerző többi művei mellé. Elragadja a hallgatót, még a zeneileg kevésbé képzetten is. Különösen szép a középső tétele az „Adante.“ Eláruljuk azt is, hogy a polgári kaszinó márc. 28-án hangversenyén a művész ezt a sonátáját fogja előadni.

— **Képviseletestületi gyűlés.** A városi képviseletestület, f. h. 7-én d. u. 3 órakor gyűlést tartott, melyen tárgyalott a hónapos állatvásárok ügye és a lengyára vonatkozólag elhatározott, hogy az a mostani marhavasárter helyen fog felépülni, mely célra 15 holdnyi terület jelöltetett ki, az állatvásárnak pedig 10 holdnyi terület. E 25 hold átengedéseért a képviseletestület kérvényt tetjeszt fel mélt. Festetics Tassiló grófnak, ki mint értesültünk, már meg is bizta a grófi urodalmi tisztviselőket, hogy ez ügyben tárgyaljanak a képviseletestülettel, mely e célra négy tagból álló bizottságot küldött ki.

— **A lengyár** ügyében az állam a vállalkozóval már megkötötte a szerződést, melyben ki van kötve, hogy f. e. okt. 1-én a gyárban az üzemet meg kell kezdeni. A mint annjuk, a gyár területére a telepengedélyi kérvény a helybeli főszoigabiroi hivatalhoz már benyújtott. Amint az időjárás megengedi, azonnal megkezdik a gyár építést.

— **Szabad lyceum.** A polgári kaszinó vigalmi bizottsága által a polgári kaszinó tagjai részére a szabad lyceum mintájára saját helyiségekben rendezendő előadások sorozata, ma veszi kezdetét. Ma délután 2 órakor tartja az első felolvasást Dr. Éhn Kálmán a polgári kaszinó elnöke „a kaszinók s azok hivatala“ címmel. Meleg üdvözlőjük a polgári kaszinó vezetőségét az életre való eszme megvalósításáért, hogy ezzel is a kulturális cél szolgálatába lépve szórakoztatva oktassa tagjait. A tagok vendégeket is vihetnek magukkal s különben is szívesen lát vendégeket a kaszinó.

— **Próbaszónoklat.** Dr. Leipniker Márk, rabbi, e hó 7-én szombaton tartotta meg az izr. templomban próbaszónoklatát, mely a hívekre nagy hatással volt. De hogy ő lesz-e a hitközség papja, azt még eddig nem lehet tudni, mert még két rabbi fog próbaszónoklatot tartani.

— **Kossuth fák.** Kossuth Lajos születésének 100. évfordulója alkalmával a városi képviseletestület Éhn Kálmán dr. indítványára diszgyűlésen elhatározta, hogy az évforduló emlékére Kossuth-fákat ültet. E fákat szerdan, f. hó 11-én ültették el, úgy,

hogy most egy szép hársfa-sor húzódik a takarékpénztár sarkától a Kreisler Géza-féle házig. Megjegyezzük azonban, hogy az a fasor csak úgy lesz szép ha a mögötte levő, különböző nagyságu és fajú, s egyenlőtlenül ültetett régi fákat kivágják, ami hiszszük meg is fog történni.

— **Állatfelhajtó vásár.** A f. hó 3-án tartott hónapos állatvásárra nagyon sok szarvasmarhát, lovat, stb. hajtottak fel, ami világos bizonyosság arra nézve, hogy a vásárookra okvetlenül szükség volt, s hogy belőlük a városra, s a környékbeli gazdaközönségre is tetemes anyagi haszon háramlik.

— **Március 15 a vidéken.** A somogy-szobbi polgári olvasókör 1848. március 15-nek 55 éves évfordulója alkalmából f. évi márc 15-én d. u. 3 órakor saját helyiségében nemzeti ünnepélyt, tart; este pedig saját alapja javára zenével és tombolával egybekötött táncmulatságot rendez. — A nagyatádi polgári olvasókör szintén megünnepli az évfordulót; 15-én este lakomát rendez; a kereskedelmi kaszinó 14-én este tartja nagy szabadlakomáját, melynek sikere teljesen biztosítva van, amennyiben a helybeli és vidéki intelligencia nagy számban fog megjelenni.

— **Hatóságilag bezárt templom.** A szigetvári izr. hitk. templomát annyira megviselte az idő vasfoga, hogy attól lehetett tartani hogy összedül. Ezért a múlt héten hatóságilag bezárták. A hitközség elhatározta, hogy a korának megfelelő modern templomot épít.

— **Élőkerítés.** Kinek olesó örökös és teljesen áthatlan kerítésre szüksége van az csak Gleditschia koronatóvis krisztustóvis vagy tuskés lepényfa csemetekből készíttetik, legbiztosabban. Nagyobb és kisebb birtokok, hegyközségek, legelők, udvarok, majorok, kertek, temetők, stb. stb., a legolcsóbban úgy keríthetők körül, hogy teljesen kúicsal zárható. Ezer csemete elegendő 200 méter kerítéshez. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési utasítás mellékeltetik Szines fénynyomatu díszes árjegyzékeket barkinek ingyen és bérmentve küld az „Ér-melleki első szőlőoltvány-telep.“ Nagy-Kágya u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Mindenki tudja, hogy a Mautner-féle impregnált takarmányrépa mag**

(Bezzeg Márton József uramnak nem olyan sikerült!)

Ez már helyre nem hozható, hogy a legujabb baklövését helyre üsse, sietve öltözködjék. Egy negyed óra mu va már mint kifogástalan gavallér mutatkozik be Csatay-éknál, hol a rá nézve kellemesnek de másnak tán mulatságos kaland elbeszélése után végkép elismutak a féltreérés minden felhőcskéi s könnyed, kedves modorával csakhamar megnyerte a kedélyeket. Azok a kék szemek se néztek oly félve rá; nem volt ott a félelemnek nyoma sem, a pajzánság ezer kis ördöge csillogott onnanki. S mintha mindig egy kérdés égne ajkán; alig várja hogy apja távozzék a szomszédszobába, utat nyit a száján: „Bálint ur! igazán nem ismert fel, tudja — kit egyszer oly kedves volt elvitt egy esős pünkösdi napján, mikor az én kocsim elmaradt. — Dormandyekhoz, de ne szóljon a papának.“

„Ah meg van! tehát innen ezek az ismerős vonások!“

Hogy ne emlékezném rá! Mikor Kelen Katica kikosarazta, s hogy ő megmutassa mennyire nem vette szívére a dolgot elkezdett annak a kék szemű szőke haju lánynak égre-földre udvarolgatni, kit ő vitt le Dormándra. S ő már rég elfeledkezett volna róla ha most ez a cipő história össze nem hozza őket; mégis jó volt az valamire.

„Mibe vannak annyira elmerülve“ zavarta ki Csatay Bálint gondolataiból. Ep most mondom Bálint urnak felelt kézségesen rá Honka — hogy egy kedves rokonunkat Dormandyékat megátogatni volt célja utunknak.

Hisz ez pompás! tulajdonképpen én is csak Dormandy barátomat jöttem megnézni, így egy pár napot együtt töltünk.

Csakhogy pár napból pár hét lett s az új esztendő mint már eljegyzett új pár találta őket,

Ime az egy eltévedt cipő két ember boldogságát hozta s ennek köszönheti Bálint Andor is, hogy a tervezett utazást a tengeren nem egyedül, hanem ifju neje társaságában tette meg, ki minden áron elakarta vinni a páratlan cipőt hogy kegyelettel megőrizze mint boldogságuk alapjának megvetőjét, Bálint a férj azonban épeuséggel nem engedte. Tan attól félt, hogy neje papucsokat fog belőle csináltatni. Csudalatosképpen a papucs megis elkészült számára, ha a cipő ott maradt is Bieskén, ott huzza meg magát a bontar egyik zugában, ha ugyan János szolgál — nem ismerve kegyelelet — már el nem szaggatta.

Márton József uram hej, ha ezt sejténé! Ó otthon gyre szidja atkozza a vasutat mi el nyelte, vagy legalább is elvitte az ő kedves cipőjét. (De honnan is tudná hogy az anyai boldogságot hozott) Azonban ezt

csak magában teszi; másnak dehogy szabad utána kérdőzködni, hirtelen méregbe jön, ez az egyetlen csiklandos oldala. Unokáinak utóainak pedig örökre hagyja majd — hogy a vonatban soha ne vessék le cipőjüket.

Kedves egészségére!

— Kulturhistoriai csevegés. —

Régi szokás a tüsszentésre, mint valami különös, sajátlagos dologra különös figyelmet is fordítani és neki bizonyos jelentőséget — jót is meg rosszat is — tulajdonítani. Nagy Sándor idejében már Aristoteles törte azon a fejét, hogy egyáltalán a tüsszentés okát kifürkészsze. A mythologia szerint Prometheus, miután az ember felébrésztésére szükséges tüzet az égből elhozta, a tüzet orra elé tartotta, úgy hogy hatalmasan tüsszentenie, és ezzel bizonyítania kellett, hogy szunnyadó életereje felébredt. Ennek következtében az volt a nézete a nagy világbölcseknek, hogy az emberi életnyilvánulás a legelső, legőregebb esetére való tiszteletteljes visszaemlékezés a tüsszentés alkalmával szokásos szerencsekívánatnak eredete. A Prometheus-mondával kapcsolatosan a tüsszentést a görögök és rómaiak az erő és életfrissesség jelének tekintették és mindenki „Jupiter örvedeztessen meg!“ szerencsekívánattal üdvözölte a tüsszentést. Sőt a

a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűviz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emítésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

CSARNOK

A protestantizmus és a nők.

Írta: **Csiky Lajos***
theol. akad. tanár.

Tisztelt halgatóság!

Egy távoli országba régen, elmúlt idők köd-borította emlékeinek színhelyére vezettem el a gondolat, a lelek szárnyain az én kedves halgató közönségemet.

Skócia fővárosában, a remeken szép Edinburghban vagyunk 1876. karácsony ünnepén. Egy jó magyar fiú, egy református lelkészjelölt egy magát három teljes évi száműzetésre ítélt fiatal ember busul és borong, hazájától sok ország és nagy tenger által elválasztva, busul és borong ott egy nagy bérház másodemeletének szobáscsájában. Lelkét a honvágy emészti, s csüggeteg bänkódással gondol vissza a vidám, a boldog karácsony-ünnepekre, melyeket azelőtti időkben mostani lakóhelyétől, Edinburghtól oly igen távol, az édes, a kedves, a szép Magyarországon, drága hazájában, ifjúi aranykedélyének napvilágában oly boldogan töltött! S milyen szomorú december 25-ike ez, a jó puritán skót reformátusok között, kik a vasárnapunkivülegyalásban semmiféle napot nem ünnepelemek tehát a karácsonyt sem ülik meg, mint mondják, nem rendeli azt a szentírás.

Csak bú ulj, csak borongj tehát, jó magyar fiú! Onnan és Kalendomból, Knox Janos hazájából, a skót vertanuk földéről csak had szálongjanak az emlékezet szárnyain lelked röpke gondolatai ősi Hunniába, Méliusz Peter hazájába, a magyar vertanuk földre. Csak szenvedd a honvágy emészto

* Felélvasta a debreceni ev. ref. Hittanszaki Önképző Társulat által 1903. február 1-én a főiskolai díszteremben rendezett protestáns estélyen.

romaiak önön maguknak is „salve“-t kiáltottak, ha mas nem tette. Egy régi epigramm szerint bizonyos Proklusnak olyan nagy orra volt, hogy nem hallotta tüszentését és ezért a „salve“-ját sem mondta el. Ha a görögök és rómaiak valami igen szép bókot akartak mondani hölgyeiknek, akkor azt állították, hogy: „az illető hölgy születésekor még a szerelmi istenek is tüszentettek.“

Még sokkal udvariasabbak a lengyelek. Náluk még a közelmúltban is azt szokták volt mondani a tüszentőnek: „Százévig tartó egészséget kívánok önnek!“ amire az így megszólított sietett válaszolni: „Meghívom önt a temetésemre!“ De a szerencsekívánaton kívül minden nép még a legkülönfélébb babonákat is fűzte a tüszentéshez. „Tüszszent reá“, mondják nálunk, megerősítésül az éppen elmondott állítás igazságának — és regente az ilyen „reátüszsentes“-nek nagy jelentősége volt, mert a teljesülés megjövendölésének tekintettek. Xenophon, a mikor tizezer harcosával Perzsiából visszavonult, beszédet intézett hadseregéhez, vállalkozásuk veszedelmeire figyelmeztetve katonáit — mint egyedüli menekülést a gyors távozást ajánlotta. Ebben a pillanatban egyik harcosa tüszentett és mindenki tisztában volt azzal, hogy a tanácsot követni kell, mert az istenek a katona tüszentése által beleegyezésüket nyilvánították. Am ennek a magában véve ártatlan babonának néha borzasztó következményei voltak. Így Themis-

fájdalmat, — nincsen arra Gileád balzsama: messze van Magyarország Skóciától.

De im', megis van balzsam, van gyógyír a haza vágó szív, a küzködő lelek sebére. Egy level megtörte a honvágy fájó érzelmének jegét; egy level visszaadta egy ifju ember lelkének derűjét.

Bizonyosan mindenki tudja, vagy legalább sejtí már az én kedves halgatóim közül, hogy a magam, annak idején sokat hánytvetelt élete mozzanatai közül akárok valamit itten elbeszél. Igen, az az ifju ember, ott abban a messze országban, én voltam, s én kaptam ott 1876. karácsony-napján levelet, mely hű magyar fordításban következő hangzik:

„Edinburgh, Lansdowne-ter 18. sz. 1876 dec. 25.

Ke ves Csiky úr!

Kérem fogadja el a mellékelt könyvet, mint a borongós észak karácsonyi emlékét. Természetes és helyes dolog, ha az ön gondolatai ma inkább otthon járnak, hol (a mi e világos illeti) Isten önnek elválasztotta az ön örökségét. Az én koromban szintén természetes, ha sokat gondolok arra a mennyei örökségre, hova annyi szeretteim költöztek már el előttem. Valóban boldoggi teszi a mi karácsonyunkat, ha elmondhatjuk: „Az Ur az én örökségemnek a része.“ Higyjen nekem ki vagyok nagyon őszintén az öné.

Buchanan D. Johanna.“

Ez a *Buchanan Johanna* kisasszony pedig nekünk, Edinburgba szakadt magyar theologus fiúknak nagyilekú, drága szívű pártfogónk, nagyon gazdag és előkelő, férjhez nem ment, már akkor is idős skót református nő volt, kinek fényes hazában mi, szegény jó magyar fiúk, igen sokszor voltunk, hívá-hivatlanul, de mindig szívesen látott vendégek, s ki 1876. nyarán hazánkban városunkban s itt kollegiumunkban is megfordult, a mint arra néhányan az én t. halgatóim közül jól emlékeznek.

A „protestantizmus és a nők.“ ez a címe a felolvasásomnak. Meg tetszik látni, hogy a felelőbbi levélnek köze lesz a felolvasásom tárgyához.

De ennek a levélnek az abban előjövő szentirai kifejezések, tov. bbá, annak hogy a *Buchanan k. a.* által mellékelten küldött könyv *Dr Hodge Károly* északamerikai princetoni presbyterianus nagynevű theologiai tanár 2260 lapon három hatalmas kötetre menő remek dogmatikája volt: mindennek története van.

E karácsonyt megelőző vasárnapon abba a templomban, melybe *Buchanan k. a.*

és én is jártunk, egy vendég lelkész tartott egyházi beszédet, erről a szövegről: „Ki (t. i. Isten) elválasztotta nekünk a mi örökségünket.“ (Zsolt 47, 5); *Buchanan k. a.*-nak pedig, és vele együtt más nőknek is ottan, az volt a szokása, hogy minden istentiszteletre papírt vitt magával, s följegyezte az egyházi beszéd szövegét s a beszéd folyamán öt megragadott mélyebb, szebb gondolatokat, s haza menvén, bevezette azokat egy külön e célra tartott naplójába. Nos hat leveleiben a vendég hitszónok egyházi beszédének szövegére cselezott.

Hogy pedig *Dr Hodge* nagy dogmatikáját küldte nekem ajandékba, — most is egyik legértékesebb darabja könyvtaromnak — annak az a története, hogy előzőleg pár hónappal könyvtarát nézegetven, megláttam abban az angol theologiai irodalomnak ezt a becses termékét, s megkérdeztem, hogy olvassa-e ezt a komoly tudományos theologiai művet? Olvassa mondá, mert szükséges az a vasárnapi iskolai felnőtt tanítványai között folytatott oktatásához, hogy ezt minél vonzóbbá tegye. „Nagyon jó könyv ez, — mondám egyszerűen, — én is megveszem, mielőtt elhagyom Skóciát.“ És a jó *Buchanan k. a.* hónapok múltán sem felejtette el szavaimat, s azon a honvágyodó karácsony ünnepemen megajándékozott e könyvvel.

De im', nézze csak az én mélyen tisztelt halgatóságom ezt az előkelő skót úri nőt, szegény magyar fiúk nemeslelkű pártfogóját, olykor el-elboruló lelkok drága vigasztalóját, nézze csak ezt a skót úri nőt, mint tanít a vasárnapi iskolában kicsinyeket és felnőtteket a protestáns kereszténység nagy igazságaira, s hogy azt minél vonzóbbá tegye, mint búvárkodni a krisztusi vallás fonséges igazai körül nagy tudós könyvekben! Nemcsak magának szereti vallását; nem is mutogatja szenteskedő módon az ő mélyeséges hitét; hanem megmutatja azt jó cselekedetében; közli vallásos ismereteit a szegényekkel, a tudatlanokkal is; s mint az ő kornak új mezbe öltözött papja oda áll ő is az oltár elé, ráteszi arra fáradalmának gyümölcsét, tudását, s felajánja azon szíve legdrágább, tiszta érzelmeit.

(Folyt. köv.)

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Dr. J. E. Gratulálok!
Szomorufűz. Kívánságát szívesen teljesítettük volna, de már nem fért a lapba. Tövő számunkban okvetlen hozzuk

F. I. Ki a vőlegény? azt nem árulhatjuk el. De a menyasszonyra vonatkozólag is téved.

Kis leány. Régi hit már, hogy a márciusi hóval való mosakodás széppé tesz. Nagysádnak ugyan nincs rá szüksége.

tolkes, a mikor egy harc befejezése után áldozatokat hozott az isteneknek, néhány ifjut kivégeztetett, mert jobbjá felül éppen tüszszentett valaki, amit annak jelekül vettek, hogy ezek az ifjak az isteneknek kedves áldozatok volnának, kik a görögöknek győzedelmet és dicsőséget hoznának. A legfelvilágosodottabb görög bölcsről, Sokrateszról is azt állítják, hogy e babona hatása alatt állott s ugy a maga, mint mások tüszszentését fontos előjelenek tartotta. Egyik tanítványa elmondja róla, hogy buzdításnak vette, ha valamely tervének végrehajtása előtt tüszszentett, a tüszszentést azonban figyelmeztetésnek tartotta, ha a terv keresztülvitele közben következett be.

Ma is még egy afrikai országban uton útfélen kihirdetik, ha a király tüszszentett. A lakosok szerencsekívánatokat rebeszgetnek és örömrivalgásokat hallatnak.

Sajátságos volt a tüszsente jelentősége a régi zsidóknál. Szerintök az embernek csak egyszer, még pedig röviddel halála előtt kellene tüszszenteni; valamennyi ösapjuk, Jakób kivételével, így haltak meg. Jakób arra kérte az Istent, engedné meg, hogy bármikor tüszsenthessen anélkül, hogy utána meg kellene halnia. Imáját meghallgatta az Isten s ezután sokszor tüszszentett és hosszú élete volt. Gyermekének és unokájának, minden ivadékának megmaradt ez az előjog, de emlékeztül a régi időkben tüszsentes által jelzett utolsó életórának a

zsidók még a közelmúltban is azzal fogadták hitsorsosaik tüszsentesét: „Jehova adjon neked erőt!“ Az ima közti tüszsentes a meghallgatás jelének tekintik; hasonló a régi egyiptomiak és arabok is hittek.

Nálunk jó előjelenek tartják a babonás emberek, ha kora reggel, józan gyomorral tüszszentenek. Azt is mondják ilyenkor; „Ma valami ujdonságot fogok hallani!“

A tüszsentes után szokásban volt szerencsekívánatok lassan egészen elmaradnak és nem fog soká tartani, hogy ez a szokás nálunk egészen megszűnik, mint már régen megszűnt a franciáknál és angoloknál. Az amerikaiak nem is ösmerték ezt a szokást, megvan tehát az az, előnyük, hogy nem kell vele felhagyniok.

H. F.

Aforizmak.

Ha manapság akad már egy jellem az emberek között, mindjárt kü-löncnek tartják.

Egyoldalúság épp oly gyakran erőnek, mint gyengeségnek a jele.

Hirdetések

5003. sz. tkv. 1902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a somogy-csurgói tkpénztári végrehajthatónak Kósz János végrehajtást szenvedő elleni 770 kor. tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében a Csurgói kir. jbság területén levő Csicsói 93 sz. tkvben A 7 hrsz. (a ház 29. sz. a udvar és kert) felében Kósz János felében Bacsó Antal és Vadász Anna nevén álló ingatlanára az árverést 1870 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1903 április hó 27-én d. e. 9 órakor

Csicsó község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 00-át vagyis 41 kor. 80 fill. készpénzben vagy az 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. I. M. rendelt 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. 60 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1902. okt. 27-én,

A kir. jbság mint tkvi hatóság

CSILLAG kir. albiró.

606 sz. 1903. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kremser Pál M. vidi lakos végrehajthatónak Kis Samu György inkei l. végrehajtást szenvedő elleni 108 kor. tőkekövetelés jár iránt végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbság területén levő Inke községben fekvő az inkei 39 sz. tkvben A I. 1—11 sorsz. alatt foglalt Kis Samu György nevén álló 1/4 telekre 1305 kban ugyanennek az inkei 163 sztkvben A I. 1, 3—10 sztkvben 87, 337, 580, 628, 743, 811, 991, 1111, és 1224 hrsz. alatt felvett telki-birtokból B. 3 rdsz. 1/6-od rész illetőségére 299 kor-ban ezenel megállapított kikiáltási árban Cippán György Dávid és társai végrehajthatóknak 400 kor. és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1903 március hó 28 napján d. e. 9 órakor

Inke község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 130 k. 50 fill. és 29 k. 90 f készpénzben vagy az 1881. 60 tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ába kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60 tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1903 évi február 6-án

A kir. jbg. mint tkvi hatóság.

CSILLAG kir. albiro.

26 sz. 1902. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hajdu István végrehajthatónak Molnár Katalin Lovász Vendelné végrehajtást szenvedő elleni 142 kor. 04 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbság területén levő Molnár Katalin férj. Lovász Vendelnének az inkei 52 sztkvben A I sorsz. (Ház a beltelekben) 14 sorsz. (1/4 telek utáni erdő és legelő illetőség) számu ingatlanból álló telki birtokból B 14 és 15 rendsz. 1/2 részt tevő illetőségére 1076. k-ban az inkei 186 sztkvben A I 1—10 sorsz. 30 310 464 565 643 757 826 976 1124 1237 hrsz. ingatlanból álló telki birtokból B. 5 rendsz. 1/2 rész illetőségére 465 kban Az inkei 271 sztkvben A I 1—2 sorsz. 501 890 és 1188 (szántó az alsó nyugatiban) felső középben és a felső keletiben és I. 4 sorsz. (1/8 telek után erdő és legelő illetőség) ingatlanokból álló telki birtokára 233 kor-ban. Az inkei 315 sztkvben A 7 1 sorsz. 21. 22 hrsz (házhely a beltelekben) ingatlanára 50 kor-ban megállapított kikiáltási árban még pedig az inkei 52 és 271 sztkvben foglalt ingatlanokból Molnár Katalin illetőségének fele részére az inkei 186 és 315 sztkvben foglalt ingatlanokból Molnár Katalin egész illetőségére Lovász Vendel javára bekebelezett haszon élvezeti jog érintése nélkül ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1903 évi márc. hó 27 ik napján délelőtt 9 órakor

Inke község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak ingatlanok becsárának 10 00-át, vagyis 107 kor. 70 fill. 46 kor. 50 fillér 23 korona 30 fillér és 5 koronát készpénzben avagy az 1881. 60 tc. 42 §-ába jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-b kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez a tenni: avagy az

1881. 60 tcz. 107 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1903. január 8-án.

A kir. jbg. mint tkvi. hatóság.

CSILLAG kir. albiró.

HAZAI IPAR

LASZKA JÓZSEF

kárpitos butoraktáros, és kocsi-gyártó

Alandóan raktárt tart mindenféle kész butorokból.

Elvállal a szakmájába vágó mindenféle

kárpitos és kocsi-gyártó

munkákat jutányos áron ugyszintén ezen ágban vágó minden javításokat is.

MAGYAR IPARI

A hazafias n. é. közönség becses pártfogását kéri.

12—12

Ungváry
László

(Czegledi) 300 holdas bortermő szőlőtelepnek, továbbá gyümölcs- és szőlőfaültetvényének árjegyzéke megjelent, hol 5 krajczártól felele némes csemetés, 2 forinttól felele sima és gyökeres szőlővesszők; továbbá —16—18 forinttól felele sajáttermésű rendkívül finom újbörok kaphatók. Ezenkívül mindenféle gyümölcsfadonoz, akác- és gleditschla-csemeték. Tessék árjegyzéket (borról is) kéri.

Szőlőlugast ültessünk

minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó termése is) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak

alkalmasságokat illetve, azok öven elatják hazukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskataly és más edes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek falai mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legregekebb

disze anélkül, hogy legkevesebb helyet is eloglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó szíves fénynyomatú katalógus bárányok ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Eremlékelt első szőlőültetvényes nagy-Kágya, u. p. Székelyhíd.

FÉNYKÉPÉSZETI ÉRTESÍTÉS.

Az alulírott ezenel van szerencsém pártfogóim s a t. e. közönség becses tudomására hozni,

hogy ismét mint több éven át **Somogy-Csurgón Tek. György ur házában**

FÉNYKÉPEZÉK
1903. évi március 7-től kezdve

csakis minden szombat és vasárnap

eszközök felvételeket.

Főtörekvésem leand, mint ezelőtt is volt, hogy

finom és izléses

képeimmel

a belém helyezett bizalmat és megelégedést továbbra is kérdemeljem.

VÉRTES ANTAL

fényképész Nagy Kanizsáról.

FÉRFIRUHA- ES KALAP-RAKTÁR
SZÉKELY ÁRMIN, KAPOSVAR.

Van szerencsém Csurgó és Vidéke t. közönségének tudomására hozni, hogy 40 év óta fenálló uris-
 szabó üzlettemmel párhuzamosan

**kész férfi- és flu-ruha, valamint
 kalap-raktárt**

tartok, melyet különösen a közelgő tavaszi és nyári idényre nagy és szép választékkal szereltem fel.

Dús választékban találhatók raktáramban

tavaszi és nyári öltözetek, jaquet és Ferencz József öltözetek, felöltők, paletok gazdasági rövid kabátok'
 és egész öltönyök külön nadrágok, fehér és színes divatmellények, irodai lüszterkabátok, sportöltözetek
 továbbá fiúöltözetek és felöltők.

Az árakat a lehető legjutányosabban állapítottam meg, hogy e tekintetben a nagy fővárosi cégek-
 kel is fölveszem a versenyt. Egy öltözetet már 24 koronától, egy felöltőt 26 koronától, egy paletott már
 27 koronától kezdve árusítok.

E ruhák kitünő minőségére nézve megemlítem, hogy azok egytől-egyig saját műhelyemben, a rendelkezé-
 semre nagy munkaerő felhasználásával készülnek.

Nagy súlyt helyezek t. vevőim pontos, lelkiismeretes kiszolgálására.

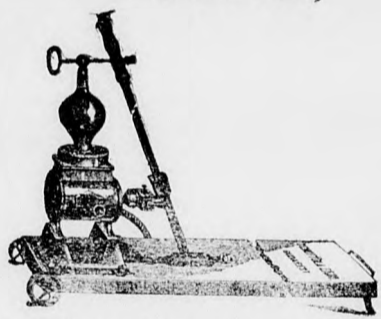
B. látogatását kérve, vagyok

4-10

kiváló tisztelettel

SZÉKELY ÁRMIN.

**Borszivattyuk és
 borszűrők,**

valamint az összes pincefelszere-
 lési cikkek nevezetesen:

amerikai gumitömlők, rézcsapok
 borlefejtő edények, mustszelők, bormérők.

Palackmosó, palacktöltő, dugaszoló
 és kupakoló gépek.

Parafadugók, ónkupakok palackok
SCHOTTOLA ERNÓNÉL

Budapesten, VI Fonciér-palota.

Nagy képes árjegyzék ingyen és
 bérmentve

**MAGYAR ALTALÁNOS KÖT-
 ANYAG GYÁR.**

Budapest VI. Révay utca 16 sz.
 Szállít gyári árban szülész nőeknek
 a belügyminiszteri 95000/1902.

rendeletnek megfelelő bábátáská-
 kat, ellenőrzőkönyveket és jegy-
 zőkönyveket; valamint a szülé-
 szethez szükséges összes kötanya-
 gokat, és műszereket,

Árjegyzék ingyen!

Vágó Gyula

CSURGÓN.

Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papírkereskedés.

Ajánlja legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

●●●● **könyvnyomdáját** ●●●●

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállítására, —
 úgy, hogy e téren bárkivel kiállja a versenyt. Továbbá

➡➡➡ **könyvkötészetét** ➡➡➡

a legegyszerűbbtől a diszkötésig készülnek könyvkötések. A melyben egyik legnagyobb

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtói, tejszövetke-
 zeti, és hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy vá-
 lasztékban kaphatók,

H I R D E T É S E K

felvételnek e lap

K I A D O H I V A T A L Á B A N

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1903